

[Alfred Hansen]

bare sådan, at de uddannelsessøgende ikke kan leve af socialdemokratiets sympati for retsforbundets ændringsforslag. Vi får så at vide af fru Ebba Strange og fru Gertrud Stjernholm Nielsen, at SF og DKP ikke kan støtte forslaget, for så er der for få midler til rådighed, og så får de resterende ikke så mange.

Hvis man nu sammenholder disse udtalelser med socialdemokratiets begrundelse for ikke at kunne støtte det, er der noget, der halter, for socialdemokratiets begrundelse var, at det ville koste 500 mill. kr. mere. Det er altså det, DKP og SF siger nej til, når de nu stemmer imod retsforbundets forslag. Dermed har de stemt imod, at de uddannelsessøgende over en bred bank skal have 500 mill. kr. mere. Det kan man studse over, ligesom man kan studse over det radikale venstres meget store sympati, som jeg takker for, men som derefter blev fulgt af den meget store statsfinansielle ansvarsfølelse fra det radikale venstres side: det var der ikke økonomisk baggrund for.

Nu er det jo sådan, at det radikale venstre ligesom retsforbundet stemmer for finansloven, hvad jo hverken SF eller DKP gør, og den dag, de eventuelt tager et medansvar for statens finanser, kan man måske tage deres overbudspolitik lidt mere højtideligt.

Det, som SF og DKP her ønsker, er, som også andre har været inde på, alt eller intet: hvis ikke vi kan få vores egne forslag igennem, har det ingen interesse.

Jeg mener, at dette forslag i al dets lidenskab er et realpolitisk udspil til at imødekomme et stort og massivt krav fra de uddannelsessøgende om at blive respekteret som selvstændige væsener, selvstændige individer med egne rettigheder og egne pligter. Det er blot det, der skal stemmes om. Jeg takker ordførerne for fremskridtspartiet, de konservative, CD samt kristeligt folkeparti for deres tilslutning til forslaget. Der er ingen tvivl om, at vi ikke har set det sidste udspil i denne retning, og jeg vil bede om, at også regeringspartierne går i tænkeboks inden tredje behandling. Jeg ville hilse med tilfredshed, om de selv fremsatte ændringsforslag, der gik ud på det samme; om jeg får æren eller ikke, er underordnet, her er det sagen, det drejer sig om. Jeg mener, det er en spinkel imødekommelse af de uddannelsessøgendes beretti-

gede krav om at få forbedret deres uddannelsesstøtte.

Steen Folke (VS):

Da jeg stort set er enig i de indlæg, som SFs og DKPs ordførere er kommet med her i debatten, skal jeg gøre det kortfattet.

Først vil jeg sige noget om ændringsforslagene.

Vi stemmer imod samtlige konservative ændringsforslag til lovforslaget, for de flestes vedkommende giver det nok sig selv hvorfor, og det eneste, der lige kan være grund til at knytte et par bemærkninger til, er dette med de rentelette statslån. Det er klart, at VS mener, at genindførelse af statslån vil være et stort og væsentligt fremskridt i stedet for de banklån, som nu er langt det vigtigste element i den utilstrækkelige uddannelsesstøtte, der gives. Men vi er uenige i de konservatives SU-politik, sådan som der er argumenteret for den i bemærkningerne i betænkningen. Vi er ikke enige i, at sådanne rentelette statslån skal erstatte stipendier, når man kommer ud over de første studieår. De ændringsforslag, de konservative stiller, er jo tydeligvis del af en større helhed, og da vi er uenige i denne helhed, vil vi stemme imod også disse ændringsforslag.

Hvad angår retsforbundets ændringsforslag, vil vi undlade at stemme både til nr. 4 og nr. 5. Vi er i og for sig enige i nogle af de principielle hensigter, der ligger i disse ændringsforslag. Vi er enige i, at det må være et mål at afskaffe forældreafhængigheden i forbindelse med udbetaling af uddannelsesstøtte. Vi er også enige i, at den skattepligtige indkomst er et uretfærdigt grundlag at afgøre disse ting på. Men vi mener ikke, det vil være rigtigt inden for rammerne af dette forslag til en uhyre begrænset og alt for beskedne reform af Statens Uddannelsesstøtte at gennemføre de ændringer, som retsforbundet er inde på. Hvis der er tale om en mere omfattende og principiel reform, mener vi, at forældreafhængigheden skal fjernes helt – det er vi altså enige i må være målet – men i denne sammenhæng vil vi som sagt undlade at stemme.

Dernæst nogle bemærkninger om lovforslaget som helhed. Alle ved, at der er et skrigende behov for en grundlæggende reform og forbedring af Statens Uddannelsesstøtte,